

idømt fængsel i 30 dage for at være flygtet fra et statsfængsel, hvor han var straffafsoner.

Justitsministeriet finder, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 3, bør skærpes, således at strafniveauet i højere grad afspejler forholdets strafværdighed, og således at strafniveauet bringes på linje med sammenlignelige overtrædelser.

Det foreslås med henblik herpå, at strafferammen forhøjes fra bøde eller fængsel i 6 måneder til bøde eller fængsel i 1 år.

For så vidt angår den person, der påtager sig at afsoner en straf for en anden, kan den pågældende være motiveret af løfter om betaling fra den dømte, således at overtrædelsen begås for at opnå et økonomisk udbytte. Motivet kan imidlertid også være, at den falske afsoner er blevet presset eller truet af den dømte, f.eks. hvis den falske afsoner er i personligt afhængighedsforhold til den dømte eller har gæld til den dømte.

Det må antages, at det normalt er den dømte, der tager initiativ til overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 3. Straffen for den dømte bør derfor som udgangspunkt være højere end straffen for den falske afsoner.

Udover at den strafferetlige håndhævelse tilsidesættes, når en frihedsstraf afsones af en anden end den dømte, medfører det også en belastning af kriminalforsorgens ressourcer, idet den idømte straf afsones både af den falske afsoner og – når forholdet opdages – af den dømte.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at der bør ske en væsentlig forhøjelse af det gældende strafniveau på fængsel i 20 dage, således at den dømte, der lader en anden afsoner en idømt straf i sit sted som udgangspunkt idømmes en straf af samme varighed som den, der afgiver falsk forklaring for retten. Det forudsættes således, at den dømte, der overtræder straffelovens § 164, stk. 3, normalt straffes for dette forhold med ubetinget fængsel i 60 dage.

Det bør samtidig anses som en skærpende omstændighed, der medfører forhøjelse af straffen, hvis den

dømte har presset eller truet den falske afsoner til at deltage i forbrydelsen, således at den falske afsoners motiver ikke kun er båret af økonomiske årsager eller ønsket om blot at hjælpe den dømte for at undgå afsoningen. Der henvises til straffelovens § 81, nr. 8, hvorefter det i almindelighed anses som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden har fået en anden til at medvirke til gerningen ved tvang, svig eller udnyttelse af dennes unge alder eller betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at straffen også bør skærpes for den falske afsoner, der bistår den dømte med at undgå afsoning. Denne skærpende findes passende at kunne tage udgangspunkt i den straf, der idømmes for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1 (fangeflugt), således at den falske afsoner normalt bør straffes med ubetinget fængsel i 30 dage.

Hvis den falske afsoner har været udsat for pres, da den pågældende påtog sig at afsoner straffen for den dømte, kan dette tale for en nedsættelse af straffen. Det følger af straffelovens § 82, nr. 6, at det i almindelighed skal indgå som en formildende omstændighed, at gerningen er begået som følge af tvang, svig eller udnyttelse af gerningsmandens unge alder eller betydelige økonomiske vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, samt bemærkningerne hertil.

8. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget har desuden ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, og forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og ingen EU-retlige aspekter.